

امضای قرارداد با شرکت کونوکو

شرکت کونوکو آمریکا

در سال ۱۳۹۳ ظرفیت تولید حدود ۷۵ میلیون تن بود و صادرات پتروشیمی به حدود ۱۴ میلیارد دلار رسید، اما امروز از ظرفیت نزدیک به ۱۰۰ میلیون تن صحبت می‌کنیم. این درحالی است که براساس برنامه هفتم توسعه به عنوان نقشه راه تحول در صنعت پتروشیمی و تکمیل زنجیره ارزش، بنا است تا سال ۱۴۰۷، تولید محصولات پتروشیمی به ۱۳۱.۵ میلیون تن در سال برسد. مقایسه این اعداد نشان‌دهنده رشد قابل توجه صنعت پتروشیمی در کشورمان است. با این حال، چالش تأمین خوراک همچنان پابرجاست و نیاز به مدیریت مستمر دارد.

■ نقش مدیران پیشین در این رشد چشمگیر چه بوده است؟

مدیران شایسته‌ای مثل «محمد رضا نعمت‌زاده» با جسارت، توسعه پتروشیمی را پیش بردند. حتی در مقاطعی که با کمبود زمین مواجه بودیم، نعمت‌زاده با اجرای پروژه‌های استحصال زمین یا احیای زمین از دریا، فضای جدیدی برای احداث مجتمع‌ها ایجاد کرد. در حقیقت تصمیمات مدیریتی هوشمندانه، همراه با برنامه‌ریزی و ایجاد زیرساخت‌های مناسب، نقش اساسی در شتاب گرفتن رشد صنعت پتروشیمی داشته است.

از نظر حقوقی به‌طور کامل تحت کنترل کشور قرار گرفت و هیچ مالک و مدعی خارجی وجود نداشت؛ این اتفاق، پایه‌ای مهم برای توانایی ایران در مدیریت مستقل منابع انرژی و توسعه صنعت نفت و پتروشیمی بود و به همین دلیل من سال واقعی «ملی شدن صنعت نفت ایران» را سال ۱۳۷۱ می‌دانم.

■ این تحولات چه اثری بر پتروشیمی گذاشت؟

اثر این تحولات بر صنعت پتروشیمی مستقیم و بنیادین بود. با راه‌اندازی فازهای پارس جنوبی، پتروشیمی ایران از خوراک مایع به خوراک گازی دسترسی پیدا کرد و «اتان» به عنوان نقطه عطف توسعه زنجیره پتروشیمی عمل کرد. این تغییر ساختاری در خوراک، امکان توسعه زنجیره ارزش، افزایش ظرفیت تولید و شتاب گرفتن رشد صنعت پتروشیمی را فراهم آورد. به عبارت دیگر، تصمیمات استراتژیک در صنعت نفت به‌طور مستقیم نتایج بلندمدتی در پتروشیمی ایجاد کرد. من این نقطه عطف پتروشیمی ایران (اتان) را به نوعی سرریز تعبیر می‌کنم؛ تصمیم در نفت، نتیجه در پتروشیمی.

■ به این ترتیب امروز پتروشیمی را در چه جایگاهی می‌بینید؟

با راه‌اندازی
فازهای پارس
جنوبی،
پتروشیمی
ایران از خوراک
مایع به
خوراک گازی
دسترسی پیدا
کرد و «اتان»
به عنوان
نقطه عطف
توسعه زنجیره
پتروشیمی
عمل کرد

ایران